

Jenomže sotva jsem to dořekla, tak mi to došlo. Ty lístky nebyly pro mě a pro mámu. Byly pro mámu a Joela. Ten přešťastný párek. Jeden druhého přece milují nade vše. Máma stiskla rty. Joel se tvářil zoufale. „Jenomže oni měli jenom dva lístky...“ zablekotal. „Jenom dva, jinak nic... nechtěl jsem, aby... mělo to být spíš...“

„Romantické gesto,“ řekla jsem tichounce. „Ach, Georgíku,“ pronesla máma.

A tím to ještě tisíckrát zhoršila. Připadala jsem si jako malá holka. Jenomže takové holčičky věří, že jejich maminka bude chtít jít na balet se svojí dcerkou, a ne s přítelem.

„Vůbec jsem nepřemýšlel,“ řekl Joel a díval se na Jem, jako by mu snad mohla pomoci. „Jenom jsem si říkal, že všechny děti budou u Bridget...“

„Ta-ti!“ řekla Jem významně a zpražila ho pohledem. Bylo jí jasné, že to jenom zhoršuje. Nebyla jsem jedno z dětí. Úplně na mě zapomněl.

„To nic,“ řekla jsem toporně a narovнала jsem svěšená ramena tak, jak mi to na začátku každé taneční lekce radila slečna Adjoaová. „Vy dva běžte a dobře se bavte. Zůstanu tady se Strašákem.“ A právě v tom momentu Strašák seskočil z postele a s výrazem naprostého znechucení odkráčel pryč. „Nebo – nebo tady můžu zůstat jenom sama se sebou. O nic nejde. Stejně to bude jen do té doby, než balet skončí a vy se vrátíte domů.“

Máma si s Joelem vyměnila nešťastný pohled. „Jenomže to vystoupení je v Cardiffu, zlatíčko, ne v Londýně.“

„Zamluvil jsem nám pokoj v hotelu. Zaplatil jsem ho z první výplaty,“ pronesl Joel provinile.

Máma sevřela lístky pevně v ruce. „Tak nepojedeme. Dáme je prostě někomu jinému. Nic se neděje. Ledaže...“ zvedla máma tázavě obočí a podívala se z Joela na Jem a zase zpátky na Joela. „Nemyslíš, že by třeba... chci říct, když jsme teď stejně jedna velká rodina...“

„Ty myslíš...?“ řekla Jem.

„Že by s nimi Georgie odjela na víkend u mámy?“ dokončil Joel a zamrkal.

„Mohla by? Že by mohla, tati? Že bys mohla?“ vyjekla Tilly a popadla deku.

„Prosíííííím,“ přidal se Noah a pověsil se mi na nohu. „Bylo by kruté tě tady nechat. Máma to říkala minulý týden.“

„Opravdu?“ zeptala se máma.

„Mhm,“ odpověděla Jem, což znamenalo, že opravdu.

Ucítla jsem závan naděje a tepla.

Joel vyskočil z postele, a když se pak do ložnice vrátil, usmíval se. „Všechno je zařízené. Bridget, no, ukázalo se, že má trochu zpoždění, ale odpoledne dorazí a všechny si vás vyzvedne. Sbal si s sebou spacák, Georgie. A v neděli odpoledne vás zase všechny přiveze zpátky domů. Ideální řešení pro všechny, nebo ne?“